

Spin off "Het Atelier": intrigerende eenvoud in leegstand pand langs Potterierei
Saskia WEYTS, Anne DE GHELDER en Ine LAMMERS

"TIME IS A RIVER THAT SWEEPS ME ALONG" (J.L. BORGES)

Het is 5 september en vroeg in de ochtend. Het routineus ontbijt heeft me gesterkt voor een nieuwe dag en nogal wat krantenbijlagen liggen naast de zetel op de plankenvloer van de woonkamer: ge-lezen. Wat heel erg boeiend leek, is aangestipt, en wordt later grondig(er) doorgenomen. Je leert elke dag bij en toch lijkt het vaak alsof je alleen maar dommer wordt. En minder weet.

Poes ligt alweer te soezen op de houten ribbels van het terras. Ik merk dat ik van nu af aan omzichtiger moet zijn wanneer ik nog eens dieper de tuin in wil: de spinnen zijn er al en er wordt gretig gewebd.

En oef: eindelijk nog eens wat zon in de ochtend. Binnen heeft iemand de zon dan weer "uitgedaan". Spreken is hier wel eens vaker spelen. Mijn vrouw heeft gewoon de gordijnen neerwaarts gerold. Nog volop licht, maar geen zon meer in huis. Stemmig, dus.

Het brengt me naadloos weer in dat groot, verlaten en licht verwaarloosd, want onbewoond burgerhuis ter Potterierei 5 in Brugge, vlak bij de Carmersbrug waar men op en rond het water in de weer was voor een of andere sportmanifestatie. Ik heb de koppige indruk dat er overal van alles en nog wat wordt georganiseerd de laatste (covid)tijd. Zou dat uit verveling zijn?

In het huis, een zogenaamde spin off van "Het Atelier", de ouwe werkplaats in de s' Gravenstraat waar al enige tijd beeldend knappe dingen gebeuren en/of te zien zijn, hebben drie vrouwelijke kunstenaars iets moois gerealiseerd.

INTUITIE

Waarom dat "naadloos"? Wel, het leegstaande pand heeft een fraaie binnentuin en ik hoop dat de planten die er wellicht sinds lang gedijen straks bij waarschijnlijke verbouwingen niet om zeep worden geholpen. Voorts sluit al wat daar aan beeldende kunst te bewonderen valt heel dicht bij de natuur aan.

Saskia Weyts, Anne De Ghelder en Ine Lammers hebben voor deze tentoonstelling een zin van de Argentijnse dichter Jorge Luis Borges (1899-1986) als titel leidraad gekozen: "Time is a river that sweeps me along".

De tijd, dus. Zo veel diverse aspecten. Ga kijken en hou deze mooie zin vast.

Saskia Weyts was eerder dit jaar te gast in Het Atelier. Ik weet dat de natuur een sterke invloed heeft op haar en laat me concluderen dat Saskia nauwelijks een andere betrachtting heeft dan de kijker met schoonheid te confronteren. Maar dan schoonheid waar bij het scheppen ervan als het ware geen mensenhand te pas is gekomen. Intuïtie. Dingen die ontstaan zijn op het juiste moment. Tijd...

Voor ze aan een creatie begint probeert ze haar gemoedsstemming te doorgronden. Pas dan komen olieverf (de gepaste kleuren) en papier in beeld. De kunstenaars mediteert en laat zich leiden, wat resulteert in amorfe "aanwezigheden" waar je je van alles bij kan bedenken. En dat is goed. Je vult het in op je eigen manier. Op de uitnodiging van deze tentoonstelling prijkt een prachtige donkere sliert en in het uiteinde ontwar ik een hondenkop. Wonderlijk. Heeft de kunstenaars hier, aan het eind van het schilderproces, toch de zaken in handen genomen en een kleine, bepalende touch gegeven? Het toeval te wonderlijk om het niet te doen?

MEESTERLIJK MET PAPIER

Anne De Ghelder, ook van Brugse komaf, werkt in stilte aan een heel merkwaardig oeuvre, dat ik nog niet zo lang ken. Hoe creatief kan iemand zijn met oude boeken, teksten, bladzijden en kranten??? In het huis met het nummer 5 sta je verstomd te kijken naar wat ze allemaal - met monnikengeduld - voor mekaar heeft gebracht, in elkaar heeft gewrongen. Het wordt een heel bijzondere wereld waarin ze een spel speelt en haar materiaal naar de hand zet. Ongewoon in de kleine fijne wereld van de beeldende kunst. De Ghelder verrast keer op keer. Nu eens zijn dat behoorlijk architecturale en strakke constructies; een andere keer is het de eenvoud zelve. Ook hier zijn de verwijzingen en suggererende vormen en verhoudingen talloos. Zo heerlijk en bijzonder dat ik ze allemaal onder een stolp zou koesteren.

NATUUR

Ine Lammers heb ik pas leren kennen. Haar tongval laat vermoeden dat ze een buur uit het dichte Noorden is en ze woont in Leuven. Op de avond van de vernissage ontmoet ik haar voor het eerst: een extraverte, intrigerende en aangename gesprekspartner. Wanneer ze creëert echter opteert ze gewild en noodgedwongen voor absolute stilte en

eenzaamheid. Wat ze laat zien is dan weer verrassend verscheiden en verschillend. Als je ziet hoe ze in de sfeer van arte povera het wat bouwvallige tuinhuisje tot een heel aparte, bijna sacrale plek omtovert - geur inclus - met niets dan eenvoud uit de natuur geplukt of opgeraapt, tot kleine stippen aan de wand en schilderijen, die op hun beurt heel dicht bij de natuur staan en rust geven.

Laat tijd en soberheid voor alle drie de kunstenaressen cruciaal zijn, maar dan een bedrieglijke soberheid. Alles heeft een betekenis. Om hier achter te komen, moet je dat pand binnen en behoorlijk wat tijd nemen. Leuk trouwens om weten dat aan de overkant van het water ene Simon Verheylesonne uit Machelen ook de natuur koestert, en ook op een fascinerende manier, maar dan weer geheel anders.

U kan deze tentoonstelling in het WE makkelijk combineren met een bezoek aan "Gallery Black Swan", aan de andere kant van het water. Een kleine straat verder vindt de meerwaardezoeker "Galerie Pinsart" (Genthof), waar Nele Bonte heeft uitgepakt, en de liefhebber van beeldende kunsten hoeft zich niet in te houden om, ook al op een boogscheut (langs de Spinolareij), het "Bruges Art Institute" van "meester" Jan Frederik De Cock te bezoeken. Hij maakt het er samen met Roel Vandermeeren en Guy Slabbinck heel druk en interessant. Later meer over hun Wunderkammers. "Time is a river that sweeps me along" met werk van Saskia Weyts, Anne De Ghelder en Ine Lammers nog op 10, 11 & 12 én 17, 18 & 19 september 2021, van 11-18u. ter Potterierei 5, 8000 Brugge

Johan Debruyne